

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/592/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219674
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114219674.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľky: I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. C. č. XXX, proti odporcovi: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, v konaní o zvýšenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/187/2014-32 zo dňa 25. augusta 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zvýšil výživné odporcu na navrhovateľku s účinnosťou od 09.06.2014 na sumu 160,- eur mesačne, vo výroku o zameškanom výživnom a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Rozsudku okresného súdu s a vo výroku, ktorým návrh na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol, n e d o t ý k a .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil výživné odporcu na navrhovateľku, naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 21P/210/2011-108 zo dňa 09.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 8CoP/46/2012-127 zo dňa 31.05.2012 s účinnosťou od 09.06.2014 na sumu 160,- eur mesačne, ktorú je odporca povinný poukazovať k rukám navrhovateľky do 15. dňa v mesiaci vopred. Súd návrh na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol. Zameškané výživné vo výške 120,- eur súd povolil odporcovi splácať v dvoch splátkach vo výške 60,- eur spolu s bežným výživným v prvých dvoch výplatných termínoch po právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vo veci došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného odporcu voči navrhovateľke, ktorá spočíva v zániku vyživovacej povinnosti odporcu k bratovi navrhovateľky N. C.. Je pravdou, že navrhovateľka nepreukázala inú konkrétnu zmenu pomerov, najmä, keď bol tento návrh podaný s relatívne nízkym odstupom času od predchádzajúcej právnej úpravy v roku 2012. Súd poukázal na to, že mesačné výdavky ktorejkoľvek osoby, pokiaľ zodpovedajú základným životným nákladom, možno považovať za všeobecne známe aj bez osobitného dokazovania. Súd vychádzal z príjmu odporcu aj pri jeho nepravidelnosti vzhľadom na systém odmeňovania cca 1.000,- eur v hrubom, teda cca 800,- eur v čistom a u matky cca 900,- eur v hrubom, teda cca 750,- eur v čistom. Súd zohľadnil, že navrhovateľka sa môže spravodlivo podieľať na životnej úrovni jej otca v o niečo vyššej miere ako na životnej úrovni jej matky, v čom, okrem iného, neplatí

argumentácia odporcu prednášaná počas konania počítajúca s rovnakým podielom. O zameškanom výživnom súd rozhodol vzhľadom na uplynuté dva výplatné termíny priznaného zvýšeného výživného o rozdiel 60,- eur mesačne pred týmto rozhodnutím súdu a povolil toto výživné splatiť v splátkach spolu s bežným výživným. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa 142 ods. 2 O. s. p.

Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. So zvýšením výživného nesúhlasí a domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku. Poukazuje na porušenie jeho základných ústavných práv. Má právo na spravodlivé a nestranné súdne konanie, ktoré bolo porušené. Okresný súd neúplne a povrchno zisťoval skutkový stav veci, pretože nevykonal potrebné objektívne zistenia v prospech odporcu, pričom sa pridržiaval iba návrhu navrhovateľky. Súd nebral do úvahy jeho písomné vyjadrenie ani jeho ústne argumenty. Na naliehanie, aby navrhovateľka doložila skutočné dôkazy o zvýšených nákladoch, mu nebolo vyhovené. Jeho dôkazmi boli relevantne spochybnené argumenty navrhovateľky. Ako je možné, že navrhovateľka nemá povinnosti dokazovať svoje výdavky ako sú školské pomôcky. Súd nezisťoval skutočné výdavky a nebral do úvahy rozdiel s výdavkami v návrhu 21P 210/2011, na ktoré viackrát poukazoval. Nevzal do úvahy to, že od 17.10.2014 majú študenti cestovné zadarmo. Súd sa pridržiaval výpisu zo sociálnej poisťovne o výške jeho zárobku. Súdu vysvetlil, že tieto čísla nezobrazujú realitu. Doložil výpis z účtu, kde bola suma poukázaná od zamestnávateľa 656,58 eur k výplati, kde bola zrážka za dopravu a stravné. Súd nemôže brať do úvahy čistý zárobok 711,51 eur za daný mesiac, lebo skutočné peniaze, čo dostáva, sú iné. Súd mal brať zreteľ na sumu, ktorá mu je reálne vyplácaná na účet. Poukazuje tiež na náklady, ktoré priamo súvisia s cestou do zamestnania, čo predstavuje 58,96 eur mesačne. Tiež súd nebral do úvahy, že poukázal 16.01.2014 400,- eur, 12.03.2014 10,- eur a 10.04.2014 10,- eur na účet, kde platí výživné, čo doložil súdu na pojednávaní. Dopredu zaplatil výživné, lebo vo februári 2014 sa mal podrobiť operácii a rekonvalescencia mala trvať 3 - 4 mesiace. Z tohto dôvodu si predplatil výživné. Urobil to v dobrej viere, lebo pravdepodobný príjem počas práceneschopnosti by bol nižší. Operáciu však odložil, aby neprišiel o zamestnanie. Ako je možné, že súd mu nariadil splácať zameškané výživné vo výške 120,- eur, keď preukázal súdu, že má zaplatené 420,- eur nad rámec výživného.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odporca sa nikdy o ňu nezaujímal, nemá prehľad o jej štúdiu ani o poplatkoch za školské a iné potreby. Roky ju ani nenavštívil a nijako nekontaktoval. Nemôže preto vedieť nič o jej osobe a o jej záujmoch. Od začiatku sa snaží súd len zavádzať. Nezakladá sa na pravde, že by jej otec mal vyplatiť dňa 16.01.2014 na účet 400,- eur výživné dopredu ako uvádza. Dňa 16.01.2014 v Kysuckom Novom Meste vložil sumu 400,- eur na účet v Slovenskej sporiteľni s poznámkou N. C.. Spomínaných 400,- eur poslal, no bratovi N. C. za účelom vyplatenia zameškaného výživného a vrátenia tohto výživného sa neskôr aj domáhal na okresnom súde pod sp. zn. 8C 19/2014-37 a po zamietnutí napísal odvolanie na krajský súd, kde sa domáhal vrátenia týchto 400,- eur od brata. Čo sa týka cestovného, vlaky sú síce zadarmo, no býva v W. C., kde premávajú iba autobusy. Cestovné do školy ju stojí 62,48 eur, školské pomôcky, zošity, knihy, poplatky, výlety a exkurzie 150,- eur ročne, trávenie voľného času 35,- eur mesačne, autoškola poplatok zaplatený dňa 10.06.2014 360,- eur, ZRPŠ 20,- eur, na začiatku školského roka 2014 kniha Ruský jazyk 16,20 eur, kozmetický kufrík 25,- eur, kozmetický materiál 30,- eur. Ďalej vznikali výdavky na stužkovú a výdavky s tým spojené.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. (z ktorého dôvodu sa rozhodnutie krajského súdu nedotýka odvolaním nenapadnutého výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti návrh zamietol) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Krajský súd sa stotožňuje s rozsiahlym odôvodnením prvostupňového rozhodnutia v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. a poukazuje naň, pričom nie je žiaduce, aby opakovane vecne správne závery prvostupňového súdu.

Odvolaie odporcu nie je dôvodné.

Odporca v odvolaní poukazuje na porušenie svojich ústavných práv, keď okresný súd nevykonal dokazovanie za účelom preukázania jeho tvrdení.

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že sporové konanie sa spravuje prejednacou zásadou. To znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno znášajú účastníci konania. Súd je povinný vykonať iba navrhované dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné.

Odporca bol o dôkaznej povinnosti v zmysle ust. § 120 ods. 1 O. s. p. riadne poučený, ktoré poučenie mu bolo doručené spolu s predvolaním na pojednávanie. Rovnako bol poučený, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Nie je povinnosťou súdu vykonávať dôkazy účastníkmi nenavrnuté na preukázanie tvrdení účastníka. Nenavrnuté dôkazy súd môže vykonať iba výnimočne, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Odporca, okrem predložených listinných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil, nenavrhol vykonať na preukázanie svojich tvrdení žiadne dôkazy, pričom odvolací súd konštatuje, že nebolo povinnosťou okresného súdu ani nebolo dôvodné vykonávať dôkazy nenavrnuté účastníkmi.

Naopak, odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka uniesla dôkazné bremeno a preukázala zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ktorá bola dôvodom pre zvýšenie vyživovacej povinnosti.

Táto zmena pomerov nespočíva vo zvýšení nákladov navrhovateľky, ako sa mylne domnieva odporca, vychádzajúc z obsahu jeho odvolania, ale zmena pomerov, pre ktorú okresný súd výživné zvýšil, spočíva v skutočnosti, že odporcovi odbudla vyživovacia povinnosť k bratovi navrhovateľky N. C., ktorá bola určená sumou 100,- eur mesačne. Ide o podstatnú okolnosť, ktorá na strane odporcu umožnila prispievať aj na iné, než základné potreby navrhovateľky, keďže na rozdiel od predchádzajúceho rozhodovania už nemusí prispievať bratovi navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne.

Nebolo preto potrebné, aby navrhovateľka preukazovala zvýšenie svojich výdavkov. Súd naopak konštatoval, že podstatná zmena vo výdavkoch navrhovateľky nenastala, vzhľadom na krátkosť času od poslednej úpravy výživného.

Po tom, čo odporcovi odbudla vyživovacia povinnosť k synovi N., je potrebné, aby sa podieľal aj na úhrade iných ako základných, nevyhnutných potrieb navrhovateľky. Doposiaľ určené výživné 100,- eur mesačne aj po zohľadnení vyživovacej povinnosti zo strany matky, ktorá navyše zabezpečuje navrhovateľke aj potrebu bývania, umožňovalo pokryť výživným iba základné a nevyhnutné potreby navrhovateľky.

Vychádzajúc z veku a spoločenského statusu navrhovateľky, keď je vo finálnej fáze prípravy na budúce povolanie, je dôvodné, aby výživné pokrylo nielen nevyhnutné a základné výdavky na stravu, oblečenie a školské pomôcky, ale aj rozšírené vzdelávacie aktivity a kultúrne potreby navrhovateľky. Vynakladanie prostriedkov na jazykové vzdelávanie, ako aj vodičský preukaz sú aktivity, ktoré prispievajú k rozvoju osobnosti navrhovateľky a jej pracovného potenciálu a sú spôsobilé prispieť k jej lepšiemu uplatneniu sa na trhu práce v budúcnosti.

Okresný súd sa dôsledne vysporiadal s argumentáciou odporcu, ktorú odporca opakuje aj v odvolaní, pričom okresný súd správne zohľadnil hrubý a čistý zárobok navrhovateľa. Pokiaľ sú mu zo mzdy zrážané výdavky na dopravu a stravu v zamestnaní, ide len o spôsob úhrady týchto nákladov, ktoré vznikajú spravidla každému zamestnanému človeku.

Dosahovaný príjem odporcu mu umožňuje platiť výživné vo výške zvýšenej prvostupňovým súdom 160,- eur. Zároveň zodpovedá aj potrebám navrhovateľky s prihliadnutím na jej vek a prípravu na budúce povolanie.

Pokiaľ odporca namieta bezplatné cestovné študentov, v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s vyjadrením navrhovateľky, keď odvolaciemu súdu je všeobecne známe, že miesto bydliska navrhovateľky nie je pokryté železničnou dopravou a bezplatné cestovné sa vzťahuje iba na železničnú dopravu.

K argumentácii odporcu o predplatení výživného o 420,- eur, odvolací súd udáva, že výživné sa platí pravidelne sa opakujúcimi mesačnými dávkami a nemožno ho zaplatiť vopred. Odporca navyše nijako nepreukázal zaplatenie výživného o 420,- eur navyše v prospech navrhovateľky v rozhodnom období, keď odporcom tvrdená platba časovo predchádza rozhodné obdobie cca o pol roka a pri úhrade tejto platby odporca uviedol poznámku N. C., čo je syn odporcu, ku ktorému v tomto čase mal vyživovaciu povinnosť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, vzniklo jej právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však neuplatnila a z obsahu spisu jej nevyplývajú, preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.